

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra De to Baronesser

Citation: Andersen, H. C.: "De to Baronesser", i Andersen, H. C.: *De to Baronesser*, udg. af Johan de Mylius, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1997, s. 179.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-andersen02val-shoot-idm140563623569488/facsimile.pdf> (tilgået 02. december 2021)

Anvendt udgave: De to Baronesser

Ophavsret Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen.](#)

»Ja, jeg er onskabsfuld!« sagde Baronessen; »Ingen kan see, hvor smuk Du er, mit Barn, hvor deilig du er klædt. Naar man kommer ud paa Natten, saa ere Lysene brændte ned. Men nu skal Madam *Krone* lade Solen staae op! Nu gaar Balonen!« Hun lo høit og Fløiderene til Salen aabnedes; tre deilige, store, rigt udpyntede Juletræer stode midt i Salen; Lys af alle Farver brændte mellem Grenene, og komiske Papfigurer tittede frem fra det Grønne, hvor der var fuldt op af Guldæbler og Vindruer. Som Fodstykke for Træerne var en Rabat af de deiligste Blomster i Potter, men Potterne saae man ikke, de vare dækkede til med frisk Mos, og paa denne sad kunstige Sanct-Hans-Orme, hele Skarer af vor Heres Høns og et Par Frøer, der ved en Mekanik sprang, naar man rørte ved dem, – Alt meget fornøieligt! Men kun et Øjeblik overraskedes *Elisabeth* ved dette Ny og Brogede; hun saae tæt foran sig – *Adeignades* Kjæreste. Den fine, rigtklædte Herre stod midt i Stuen og betragtede hende med Overraskelse og Forundring; han lagde sin Haand paa Naboens Skulder, denne vendte sig om til ham og – Naboen saae hun, var ham, der havde fulgt hende til *Trines* Dør hin forfærdelige Aften. Det var som om hele Stuen dreiede sig, som om Lys og Farver fløede i hverandre.

De to Herrer vare Baronerne *Holger* og *Herman*.

»Hvem er den unge Pige der!« spurgte de Begge Madam *Krone*.

»Naa, hende kjender De ikke!« svarede Madam *Krone* med et Smil, hvori deres Samvittighed saae, hvad aldrig den skikkelige Kone vilde lægge deri; hendes Tanke var: »det er jo Deres Hittebarn derovre fra Fyen!« og hun vedblev: »har De glemt Deres eget Eventyr!«

Herman blev rød og saae paa *Holger*.

»Skal det være en Overraskelse?« hviskede *Holger*.

Madam *Krone* havde travlt med at lade hver trække Nummere til Julegevinsterne, og til hver af disse fulgte, som Fruen kaldte det, et »Nachspiel«, som var det Artigste, nemlig en Gave, hun selv udleverede, til den, hun havde bestemt den for. Grev *Frederik* fik et Bind Stændertidender, Clara derimod en stor Æske, hvori laae, afdelte i forskjellige Rum, Brokker af Muursteen, og paa hver var klæbet en Skrift, de sagde, hvorfra de vare; der stod *Ninive*, *Babylon*, *Theben*